

■ СПІВРОБІТНИЦТВО
Почуватися частиною
європейської
команди

СТОР. 3

■ ПАМ'ЯТЬ
Реквієм безвинно
загореним

СТОР. 6

■ ДАТА
Майбутнє –
за вільними

СТОР. 7

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

№ 43 (5631)
23 Листопада 2018 року

ПРИКОРДОННИК

України

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Зламати хребет контрабанді

15 листопада під час затримання контрабандистів був збитий машиною зловмисників начальник відділу прикордонної служби «Ділове» майор Вадим Березенський. Офіцера у стані коми негайно доправили до лікарні. Проте вже за два дні Україну облетіла сумна звістка – відважний вартовий рубежу помер не приходячи до тями. Зухвалість дій закарпатських ділків викликала у суспільстві хвилю обурення та вкотре довела, що у боротьбі з любителями легкої наживи не може бути жодних поблажок чи компромісів.

СТОР. 4-5

КОРДОН ЗА ТИЖДЕНЬ

оформлено
встановленим
порядком

1,809
млн осіб

312
осіб

затримано за незаконне
перетинання кордону,
зокрема 16 незаконних
мігрантів

затримано товарів і
вантажів, які незаконно
переміщувалися
через державний кордон,
на суму понад

3,828
млн грн

■ КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

МОВОЮ ЦИФР

Ініціативу створення в Україні помісної автокефальної православної церкви підтримують 52,8% українців. Про це свідчать результати опитування Соціологічного центру ім. М. Драгоманова, які оприлюднив на прес-конференції політичний експерт Ростислав Балабан, повідомляє кореспондент Укрінформу.

«За нашими оцінками, 52,8% підтримують автокефалію і категорично не підтримують – 19,1%. Не цікавляться релігійною темою і питанням автокефалії – 19,6%, не визначились – 8,5%» – сказав він.

Також, за його словами, відповідно до опитування, курс на Євросоюз підтримує 50,2% українців. Вступ України до НАТО обрали 41,5% опитаних.

Опитування дорослого населення України було проведено Соціологічним центром ім. М. Драгоманова з 27 жовтня по 4 листопада 2018 року. Методом особистого інтерв'ю опитано 1800 респондентів, які мешкають в усіх областях України (окрім АР Крим та території ОРДЛО). Похибка вибірки не перевищує 2,3%.

Анатолій КОВАЛЕНКО

ВІДКРИТИЙ
ПРОСТІР
РЕАБІЛІТАЦІЇ

Віце-прем'єр-міністр – міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадій Зубко відкрив у Житомирі сучасний Центр вертебрології і реабілітації воїнів АТО. «Наша мета – повернути захисників, ветеранів АТО до активного суспільного життя. І це мета як для держави загалом, так і для сучасного Центру вертебрології і реабілітації, який, зокрема, починає працювати на Житомирщині» – зауважив Геннадій Зубко.

За його словами, незабаром на базі Центру планується відкриття унікального для України Будинку ветерана, створеного за ініціативи та зусиллями ветеранів і волонтерських організацій. Віце-прем'єр зазначив, що його ключовою метою стане соціалізація ветеранів та робота з їхніми родинами. «Це буде відкритий простір, який працюватиме за принципом «єдиного вікна» – разом із професійною медичною допомогою, процедурами з реабілітації, що надаватимуться в Центрі вертебрології, захисники зможуть отримувати тут необхідну допомогу».

Андрій ДОРОШЕНКО

■ ІЗ ПЕРШИХ УСТ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «Я ОСОБИСТО ПОДБАЮ, ЩОБ ВБИВЦЯ ОФІЦЕРА-ПРИКОРДОННИКА І ЙОГО ПОПЛІЧНИКИ ОТРИМАЛИ ПО ЗАСЛУЗІ!»

**ПРЕЗИДЕНТ
УКРАЇНИ ПЕТРО
ПОРОШЕНКО ПІД ЧАС
РОБОЧОЇ ПОЇЗДКИ
НА ЧЕРКАЩИНУ
ВІДВІДАВ ГОЛОВНИЙ
ЦЕНТР ПІДГОТОВКИ
ОСОВОГО
СКЛАДУ ДЕРЖАВНОЇ
ПРИКОРДОННОЇ
СЛУЖБИ ІМЕНІ
ГЕНЕРАЛ-МАЙОРА
ІГОРЯ МОМОТА.**

Звертаючись до особового складу, Глава Держави зауважив, що нині перед Державною прикордонною службою стоїть завдання гарантувати високий рівень безпеки для громадян України в умовах гібридної війни з боку Російської Федерації, терористичних загроз, а також світової міграційної кризи. Для цього вживаються додаткові заходи щодо посилення контролю за в'їздом у нашу країну. Зокрема, у стислі терміни в пунктах пропуску було розгорнуто систему біометричного контролю іноземців. Особливо це стосується осіб, які в'їхали із країни-агресора.

Петро Порошенко підкреслив, що українські прикордонники несуть небезпечну службу не лише на лінії фронту. Навіть на мирних ділянках держрубежу вони гинуть від рук злочинців.

– Декілька днів тому вся країна була вражена тим, як внаслідок злочинних дій на кордоні під час виконання службових завдань героїчно загинув начальник відділу прикордонної служби «Ділове» Мукачівського загону майор Вадим Березенський. Трагічно обірвалося життя молодого офіцера, сина та батька двох маленьких дітей, – сказав Петро Порошенко.

Президент дав доручення Голові Державної прикордонної служби генерал-полковнику Петру Цигикалу негайно представити героя до державної нагороди, а також вирішити питання забезпечення його родини житлом.

– Ще я особисто подбаю, щоб вбивця офіцера-прикордонника і його поплічники отримали по заслусі, «по повній». Будуть нести відповідальність за той злочин, який вони скоїли, – додав Глава Держави.

Присутні вшанували пам'ять майора Вадима Березенського та всіх героїв-прикордонників, які загинули під час виконання свого обов'язку хвилиною мовчання.

Згодом Верховний Головнокомандувач вручив державні нагороди воїнам-прикордонникам. За особисту мужність, самовідданість та високий професіоналізм, виявлені під час виконання службового обов'язку, сумлінне і бездоганне служіння українському народу нагороджено медаллю «За військову службу Україні» полковника Петра Кулика, медаллю «За бездоганну службу» III ступеня підполковників Романа Євича та Олексія Лупана, нагороджено медаллю «Захиснику Вітчизни» старших прапорщиків Юрія Коцюбу та Вла-

дислава Леонова, а також лейтенанта Олександра Пономаренка.

Глава Держави зазначив, що прикордонники і надалі будуть отримувати все необхідне для успішного виконання поставлених перед ними завдань.

– Не менш важливо і те, що держава робить все можливе, мобілізує всі наявні ресурси, аби прикордонники і їхні родини відчували себе соціально захищеними. Розвивається прикордонна інфраструктура, створюються сучасні умови служби, будується житло, – підкреслив Петро Порошенко. – За моїм завданням і за рішенням РНБО суттєво підвищено рівень грошового забезпечення військовослужбовців, зокрема й охоронців українських рубежів.

– Шановні прикордонники, ви – героїчне покоління патріотів, яке зараз, саме в ці дні, в ці години, пише історію нашої держави, найкращої держави в світі – нашої України. Ви захищате її право на незалежність, соборність, суверенітет та право української держави і українського народу на гідне європейське майбутнє, – наголосив Президент.

Андрій КУЧЕРОВ,
фото Миколи ЛАЗАРЕНКА

■ МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Почуватися частиною
Європейської команди

ГОЛОВА ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ ПЕТРО ЦИГИКАЛ ВІДВІДАВ ШТАБ-КВАРТИРУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ АГЕНЦІЇ З ПРИКОРДОННОЇ ТА БЕРЕГОВОЇ ОХОРОНИ ФРОНТЕКС, ДЕ ЗУСТРІВСЯ З ЇЇ ВИКОНАВЧИМ ДИРЕКТОРОМ ФАБРИСОМ ЛЕЖЕРІ. КЕРІВНИКИ ОБГОВОРИЛИ ПИТАННЯ СПІВПРАЦІ ТА ПОДАЛЬШІ КРОКИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ.

– Ми вдячні за ефективну співпрацю та можливість брати участь у спільних операціях ФРОНТЕКС, що, безумовно, дає можливість удосконалювати систему охорони українського кордону, нарощувати потенціал та почуватися частиною європейської команди прикордонників, – зауважив Петро Цигикал та додав, що тільки у 2018 році українські експерти взяли участь у таких операціях як спостерігачі на сухопутному кордоні, а також повітряних і морських ділянках.

Крім того, під час зустрічі йшлося про проведення повноцінних операцій на території України і надання відповідних повноважень експертам ФРОНТЕКС. Розвиток цього напрямку дозволить залучати представників Європейської агенції до охорони держав-

ного кордону України у випадках міграційного тиску на зовнішніх рубежах ЄС, а також розширити можливості прикордонного відомства у залученні сил та засобів цієї організації до охорони власних кордонів.

Також Петро Цигикал зауважив, що Державна прикордонна служба України успішно вводить Уніфіковану програму в навчальний процес і сьогодні її вимоги вже впроваджені у трьох навчальних закладах відомства. Щоб надалі адаптувати українську систему підготовки прикордонників до стандартів Європейського Союзу Петро Цигикал висловив готовність приєднання до мережі Академій Партнерства та організації оціночного візиту спеціалістів Агенції ФРОНТЕКС в Україну.

Окремо Голова Держприкордонслужби України та виконавчий директор Європейської агенції ФРОНТЕКС, зважаючи на сучасні виклики, зосередили увагу на спільній роботі зі створення нової стратегії Інтегрованого управління кордонами, яка, насамперед, спрямо-

вана на підвищення ефективності реалізації державної політики у сфері безпеки державного рубежу і запровадження європейських стандартів інтегрованого управління кордонами.

Андрій ДЕМЧЕНКО

■ ГАРЯЧІ БУДНІ

НЕВДАЛИЙ
ПРОМИСЕЛ

Прикордонники оперативно-розшукового підрозділу Південного регіонального управління, мобільного підрозділу Білгород-Дністровського загону, представники місцевої прокуратури, районного відділу поліції та Управління Держагентства рибного господарства на березі Дністровського лиману затримали браконьєрів. Чоловіки на трьох плавзасабах за допомогою сіток виловили близько чотирьох тонн карасів та коропів. Наразі вирішується питання щодо повідомлення про підозру особам, причетним до незаконного вилучення риби за ст. 249 ККУ «Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом».

Іван ІВАНЧУК

КОНТРАФАКТ
НА ЄВРОБЛЯХАХ

Міжвідомча група у складі офіцерів оперативних підрозділів Південного регіонального управління, військовослужбовців мобільного прикордонного загону та співробітників СБУ зупинила легковий автомобіль Volkswagen на автодорозі «Кодима – Балта», що на Одещині. У багажнику та салоні іномарки литовської реєстрації двоє наших співвітчизників везли дев'ять ящиків сигарет без акцизних марок.

На громадян України – жителів Одеської та Миколаївської областей, складені протоколи про адміністративне правопорушення за ст. 202 КУпАП. Виявлені сигарети та автомобіль передано співробітникам ДФС. Попередня вартість вилученого товару – 205 тисяч гривень.

Людмила ТКАЧЕНКО

АЛКОПОШТА

В Одесі спільна міжвідомча група у складі оперативних співробітників Південного регіонального управління, прикордонників Одеського загону, представників СБУ, фіскальної служби, Національної поліції, під процесуальним керівництвом Котовської місцевої прокуратури, вилучила партію горілчанних виробів.

Під час санкціонованого обшуку в приміщенні однієї з логістичних компаній поштових перевезень виявлено та вилучено 4916 літрів контрафактних алкогольних напоїв, зокрема спирту, коньяку та вина. Попередня сума оцінки вилученого товару становить понад 564 тисячі гривень.

Максим БОЯР

■ УКРАЇНА – ПОЛЬЩА

У ВАРШАВІ ГОЛОВА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ПЕТРО ЦИГИКАЛ ПРОВІВ ЗУСТРІЧІ З ГОЛОВНИМ КОМЕНДАНТОМ ПРИКОРДОННОЇ ВАРТИ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА БРИГАДНИМ ГЕНЕРАЛОМ ТОМАШЕМ ПРАГОЮ ТА НАДЗВИЧАЙНИМ І ПОВНОВАЖНИМ ПОСЛОМ УКРАЇНИ АНДРІЄМ ДЕЩИЦЕЮ.

В дусі добросусідства

Окремо Петро Цигикал і Томаш Прагою зосередили увагу на питанні спільного патрулювання кордону, зокрема його здійсненні на всю глибину районів несення служби, та діяльності консультаційних пунктів, зокрема щодо можливості розширення їхніх повноважень у сфері обміну інформацією.

Крім того, найважливіші теми українсько-польської ділянки кордону Петро Цигикал обговорив під час зустрічі з Андрієм Дещицею. Високопосадовці зупинилися на безпеці кордону і розвитку прикордонної інфраструктури. З-поміж іншого вони наголосили на опрацюванні спільних позицій щодо стану взаємодії, ситуації на цій ділянці кордону та обговорили проблематику трудової міграції. Надзвичайний та Повноважний Посол України в Республіці Польща зауважив, що загалом відносини між країнами розвиваються в дусі добросусідства та взаємоповаги, і значний внесок у ці взаємини в межах компетенції робить Державна прикордонна служба України.

Вікторія ШЕВЧЕНКО

Разом із польським колегою Петро Цигикал обговорив питання взаємодії на спільному кордоні. Зокрема, очільник українського прикордонного відомства подякував польській Стороні за допомогу та плідну співпрацю під час реалізації проекту TWINNING. Він відзначив, що завдяки проекту вдалося розпочати спільне несення

служби експертами з виявлення викрадених транспортних засобів у пунктах пропуску на українсько-польському кордоні. При цьому завдяки співпраці персонал Держприкордонслужби має змогу в режимі он-лайн уточнювати інформацію щодо будь-яких транспортних засобів і, що найголовніше, відомству вдалося суттєво покращити показники виявлення

викрадених авто та таких, що переміщувались із порушенням встановлених правил.

Сторони акцентували увагу на спільному контролі, що здійснюється на українсько-польській ділянці, і на перспективі розширення мережі пунктів пропуску, а також запровадженні пішохідного руху на постійній основі в окремих пунктах пропуску.

■ ОФІЦІЙНО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ № 376/2018
ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНИМИ НАГОРОДАМИ УКРАЇНИ

За особисту мужність, самовідданість та високий професіоналізм, виявлені під час виконання службового обов'язку, сумлінне і бездоганне служіння Українському народу постановляю:

Нагородити орденом Богдана Хмельницького III ступеня

БЕРЕЗЕНСЬКОГО Вадима Миколайовича (посмертно) – майора

Нагородити медаллю «За військову службу Україні»

КУЛИКА Петра Петровича – полковника

Нагородити медаллю «За бездоганну службу» III ступеня

ЄВИЧА Романа Вікторовича – підполковника

ЛУПАНА Олексія Олександровича – підполковника

Нагородити медаллю «Захиснику Вітчизни»

КОЦЮБУ Юрія Олексійовича – старшого прапорщика

ЛЕОНОВА Владислава Анатолійовича – старшого прапорщика

ПОНОМАРЕНКА Олександра Леонідовича – лейтенанта.

Президент України Петро ПОРОШЕНКО
19 листопада 2018 року

НАКАЗ ГОЛОВИ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
№ 1109-ОС

Відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Положення про проходження громадянами України військової служби в Державній прикордонній службі України за героїзм та мужність, проявлені під час виконання завдань із забезпечення захисту суверенітету та територіальної цілісності України,

присвоїти чергове військове звання підполковник

Майору БЕРЕЗЕНСЬКОМУ Вадиму Миколайовичу (П-004676), начальнику відділу прикордонної служби «Ділове» I категорії (тип Б) 27 прикордонного загону (посмертно).

Голова Державної прикордонної служби України
генерал-полковник П. ЦИГИКАЛ
19 листопада 2018 року

■ РЕКВІЄМ

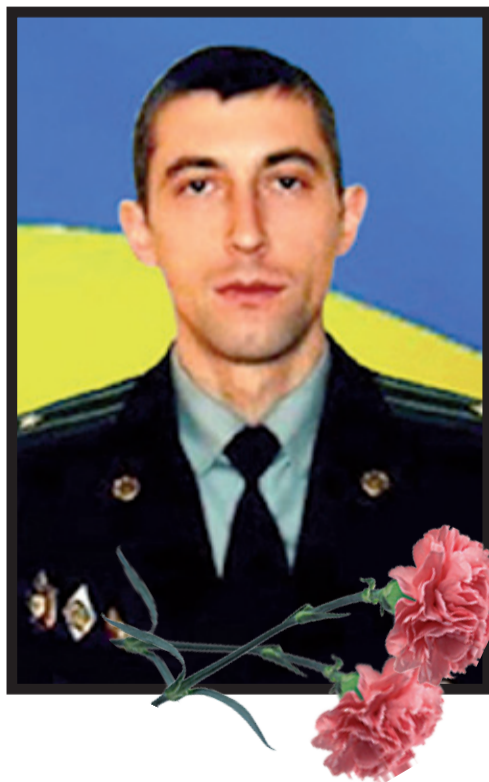
Героя провели
в останню путь

ОФІЦЕРА-ПРИКОРДОННИКА
ВАДИМА БЕРЕЗЕНСЬКОГО, ЯКИЙ
ПОМЕР 17 ЛИСТОПАДА ВІД
ТРАВМ, ОТРИМАНИХ ПІД ЧАС
ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ З ОХОРОНИ
ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ НА
ЗАКАРПАТТІ, ПОХОВАЛИ У МІСТІ
ІЗЯСЛАВІ НА ХМЕЛЬНИЧЧИНІ.

Віддати шану герою та підтримати його рідних і близьких на поминальні заходи прибули Голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Петро Цигикал, керівництво Західного регіонального управління, Національної академії ім. Богдана Хмельницького, Мукачівського і Чопського загонів. Також провели прикордонника в останню путь прийшли численні друзі та колеги, з якими він разом проходив службу.

Голова Держприкордонслужби Петро Цигикал висловив співчуття рідним Вадима Березенського та відмітив, що офіцер був справжнім взірцем сумлінного виконання свого обов'язку, мужнім воїном та вірним сином своєї Батьківщини.

– Війна триває не тільки на сході нашої країни, а й на заході, і, на жаль, забирає найкращих. Вадим Березенський не ховався за спину інших, а виконував свій обов'язок до кінця. Він не побоювався бандитів, жадібність та нажива яких коштувала йому життя та залишила батьків без сина, а двох дітей – маленьку доньку та сина – сиротами. Назавжди Вадим залишиться для нас прикладом без-

межної відданості своїй землі і народу, якому він з гідністю служив до останнього свого подиху. Вічна пам'ять і слава Герою! – звернувся до присутніх Петро Цигикал.

Персонал Державної прикордонної служби України, схиливши голови, вшанував Вадима Миколайовича хвилиною мовчання. Курсанти академії з військовими почестями провели прощальну церемонію.

Олена ТРАЧУК

■ РЕЗОНАНС

Зламати хр

15 ЛИСТОПАДА ПІД
ЧАС ЗАТРИМАННЯ
КОНТРАБАНДИСТІВ БУВ
ЗБИТИЙ МАШИНОЮ
ЗЛОВМИСНИКІВ НАЧАЛЬНИК
ВІДДІЛУ ПРИКОРДОННОЇ
СЛУЖБИ «ДІЛОВЕ» МАЙОР
ВАДИМ БЕРЕЗЕНСЬКИЙ.
ОФІЦЕРА У СТАНІ КОМИ
НЕГАЙНО ДОПРАВИЛИ ДО
ЛІКАРНІ. ПРОТЕ ВЖЕ ЗА
ДВА ДНІ УКРАЇНУ ОБЛЕТІЛА
СУМНА ЗВІСТКА – ВІДВАЖНИЙ
ВАРТОВИЙ РУБЕЖУ
ПОМЕР НЕ ПРИХОДЯЧИ
ДО ТЯМИ. ЗУХВАЛИТЬ ДІЙ
ЗАКАРПАТСЬКИХ ДІЛКІВ
ВИКЛИКАЛА У СУСПІЛЬСТВІ
ХВИЛЮ ОБУРЕННЯ ТА ВКОТРЕ
ДОВЕЛА, ЩО У БОРОТЬБІ
З ЛЮБИТЕЛЯМИ ЛЕГКОЇ
НАЖИВИ НЕ МОЖЕ БУТИ
ЖОДНИХ ПОБЛАЖОК ЧИ
КОМПРОМІСІВ.

ТЕНДЕНЦІЇ

Останніми роками українськорумунський сегмент державного кордону став найбільш проблемним у плані нелегального трафіку тютюнових виробів. Основною передумовою цього, звичайно, є різниця цін. До прикладу, в Україні пачка цигарок сьогодні коштує близько одного євро, тоді як по той бік кордону її одразу можна продати перекупникам за три. Тож така «рентабельність» просто не могла залишитися поза увагою кримінальних угруповань.

Однак, якщо раніше контрабандисти курила переважно використовували пункти пропуску, то зараз перепрофілювалися на «зелений» кордон. Основною причиною такого маневру є поява в європейських вартових рубежів сканерів, які з легкістю виявляють будь-які схованки. А втрачати товар та ще й автомобіль як засіб перевезення контрабанди, ніхто не хоче. От і збагнули закарпатські ділки, що безпечніше організувати свій «бізнес» поза пунктами пропуску. З'явилися каравани так званих «верблюдів» (осіб, які за певну плату переносять товар на інший бік кордону. – Авт.). Тим більше, на відміну від наших європейських сусідів, в Україні за таке правопорушення передбачено лише адміністративну відповідальність.

А з часом у регіоні почали практикувати й інші злочинні схеми: використання надлег-

кої авіації (дельтапланів, парапланів, безпілотників тощо) та водолазів. Останні, власне, набули широкої популярності на річкових ділянках кордону, зокрема й відділу прикордонної служби «Ділове».

НЕСПОКІЙНА ТИСА

13 листопада, тобто за три дні до трагедії, у ході реалізації завчасно отриманої інформації прикордонники відділу «Ділове» побачили поблизу державної межі невідому особу. Під час спроби її затримання правоохоронці здійснили попереджувальний постріл вгору, але правопорушнику вдалося втекти.

Перевіряючи прилеглу територію, вартові рубежів знайшли 12 покинутих пакунків із тютюновими виробами. Крім того, група реагування виявила демонтаж трьох метрів загороджувального паркану та доріжку слідів, які вели до річки Тиси. Проте ознак порушення державного кордону виявлено не було.

А вже наступного дня під час перевірки ділянки держрубежів прикордонний наряд відділу «Ділове» помітив трьох невідомих, які прямували з пакунками в бік Тиси. Однак, зрозумівши, що їх викрито, і скориставшись значною відстанню до правоохоронців, зловмисники покидали свою ношу та вдалися до втечі. На місці події «зелені кашкети», як і попереднього разу, виявили шість тисяч пачок контрабандних сигарет.

ебет контрабанді

Фото Валерія Олійника

**ІЗ ПОЧАТКУ ЦЬОГО РОКУ
ЗАФІКСОВАНО
27 ПОГРОЗ
СПІВРОБІТНИКАМ
ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ,
11 ФАКТІВ
ПОБИТТЯ НАШИХ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ
ТА 10 ВИПАДКІВ
ПОШКОДЖЕННЯ
СЛУЖБОВИХ АВТОМОБІЛІВ
ТА ОСОБИСТОГО МАЙНА
ВАРТОВИХ РУБЕЖУ.**

ЗУХВАЛІСТЬ НЕ ЗНАЄ МЕЖ

15 листопада злочинні дії контрабандистів співробітники відділу «Ділове» вже викрили разом із румунськими колегами. По той бік кордону були затримані двоє осіб із десятима пакунками тютюнових виробів. На українській території тривав пошук решти осіб, причетних до оборудки. Невдовзі неподалік Тиси вартові рубежу затримали чоловіка в гідрокостюмі. Документів при собі він не мав, однак при ньому була велика сума коштів у іноземній валюті, яку він, ймовірно, отримав за контрабандний товар.

Начальник відділу прикордонної служби майор Вадим Березенський, не гаючи часу, одразу почав з'ясування обставин правопорушення, опитування затриманого та вилучення коштів. Згодом на підмогу дайверу прибула група молодиків, які почали чинити фізичний опір і перешкоджати законним діям прикордонників. Саме у цей час невідома особа здійснила наїзд на офіцера автомобілем Audi іноземної реєстрації. До місця події була викликана карета швидкої допомоги. Військовослужбовця у стані коми доправили в реанімаційне відділення, де було здійснено негайне оперативне втручання. Проте, на превеликий жаль, за два дні від отриманих травм наш побратим помер у лікарні так і не прийшовши до тями.

Що стосується водія-вбивці, то спершу він утік із місця події, намагаючись уникнути правосуддя. Та згодом його особу було

встановлено та затримано співробітниками Національної поліції. Ним виявився 34-річний мешканець Закарпаття. 18 листопада слідчий суддя Ужгородського міського районного суду ухвалив рішення про тримання підозрюваного під вартою протягом 60 днів без права внесення застави. Тож сподіваємося, що цей покидьок уже найближчим часом отримає заслужене покарання.

НАС НЕ ЗАЛЯКАТИ!

Держприкордонслужба України системно протидіє протиправній діяльності на державному рубежі. Щоденно затримуються десятки зловмисників, вилучається різного роду контрабанда, зброя та наркотики. Водночас підрозділи внутрішньої безпеки ефективно борються з нечистими на руку співробітниками. І така принципова позиція відомства постійно стикається з опором протиправних елементів. У гонитві за швидким збагаченням правопорушники досить часто наражають прикордонників на небезпеку та створюють загрозу їхньому життю. І, на жаль, з кожним роком кількість таких випадків лише зростає.

Так, із початку цього року зафіксовано 27 погроз співробітникам Держприкордонслужби, 11 фактів побиття наших військовослужбовців та 10 випадків пошкодження службових автомобілів та особистого майна вартових рубежу.

Зокрема, у липні, при вчиненні тиску на прикордонників в Ужгороді був спалений

автомобіль нашого співробітника. На початку листопада на ділянці українсько-румунського кордону у Чернівецькій області близько двох десятків контрабандистів завдали тілесних ушкоджень прикордонному наряду та зникли з місця події. А 16 листопада (наступного дня після смертельного наїзду на майора Березенського. – Авт.) водій позашляховика Mitsubishi Pajero проігнорував законну вимогу правоохоронців зупинитися і здійснив наїзд на прикордонний наряд відділу «Доманове» Луцького загону. У результаті один військовослужбовець отримав травму гомілки та пальців правої ноги. Щоб зупинити порушника по колесах автівки була застосована зброя, але контрабандисту вдалося втекти.

Незважаючи на шалений тиск та погрози з боку кримінальних угруповань, прикордонники й надалі самовіддано виконуватимуть свої обов'язки. І нехай зловмисники згадають: нас не залякати! А при загрозі життю чи здоров'ю військовослужбовців персонал відомства у межах чинного законодавства без вагань застосовуватиме зброю.

ПРОБЛЕМУ СЛІД ВИРІШУВАТИ НЕГАЙНО

Деякі скептики можуть стверджувати, що контрабанда як явище була у всі часи, і її активність передусім залежить від добробуту суспільства. Тож, тільки-но українці стануть заможнішими, їм не потрібно буде порушувати закон. Можливо щодо дрібних контрабандистів-одинаків це судження й доречне. Проте транскордонні угруповання, які перетворили контрабанду на надприбутковий бізнес, навряд чи в принципі готові перебувати у правовому полі. Як то кажуть: скільки вовка не годуй, а він усе одно в ліс дивиться. Тому «зламати хребет» організованій контрабанді можна лише жорсткими консолідованими діями усіх правоохоронних структур.

Проте, на відміну від ділків із прикордоння, правоохоронці працюють винятково у межах чинного законодавства. А тут у нас, на жаль, не надто переконливі можливості. Справа в тому, що різкий сплеск контрабанди відбувся в 2012 році – одразу після того, як Верховна Рада України скасувала кримінальну відповідальність за це правопорушення. Відтоді постала дуже дивна ситуація – у всіх наших західних сусідів (а територією Закарпаття пролягає кордон України з чотирма країнами ЄС) за контрабанду передбачена кримінальна відповідальність, і тільки ми після символічного штрафу з конфіскацією товару чи автомобіля відпускаємо контрабандистів на волю, після чого вони знову спокійнісінько займаються своїм «бізнесом».

Саме таке ліберальне ставлення держави до любителів легкої наживи є базовою передумовою відчуття безкарності і свавілля контрабандистів. Якщо б місцеві ділки знали, що можуть отримати реальний строк, вони б тричі подумали, чи варто їм переправляти ті ж сигарети. А якщо б ще й усвідомлювали, що погрози чи насильство стосовно представника правоохоронного органу гарантують їм кілька років у бучегарні, то й трагедії, яка сталася у «Діловому», не було б. ■

Андрій ГЕРАСИМКІВ

■ СПОМИНИ

ОДНІЄЮ З НАЙБІЛЬШ БОЛЮЧИХ СТОРІНОК ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ Є УВІЧНЕННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДОМОРУ. СПЛАНОВАНЕ ЗНИЩЕННЯ, ЗА РІЗНИМИ ІСТОРИЧНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ, ВІД 7 ДО 10 МІЛЬЙОНІВ ВОЛЕЛЮБНИХ УКРАЇНЦІВ У ДАЛЕКІ 1932–1933 РОКИ РАДЯНСЬКА ІСТОРІЯ ПОВИННА БУЛА ЗАМОВЧУВАТИ, ЩОБ ОНУКИ І ПРАВНУКИ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ НІКОЛИ НЕ ДІЗНАЛИСЯ ПРО ТОЙ СТРАШНИЙ ЧАС І НЕ ДАЛИ СВОЄЇ ПРАВДИВОЇ ОЦІНКИ ЗЛОДІЯННЯМ МОСКОВСЬКИХ ВОЖДІВ ТА ЇХНІХ ЗБІЛЬШОВИЧЕНИХ ПОПЛІЧНИКІВ.

■ ЯК ЦЕ БУЛО...

Читати книгу канадського письменника українського походження Василя Барки «Жовтий князь», яка за радянських часів партійними ідеологами вважалася крамольною і страшно ворожою, неймовірно важко. Здається, ось-ось не витримає серце від сприйняття жаху, горя та нелюдських страждань, у зловісній тенеті яких загнав голод, нав'язаний героям книги – українським селянам. Мимоволі у свідомості стугонить думка: «Невже усе це правда? Хіба могло таке бути? Чи можна вірити усього сказаному автором?».

Чиї слова для нас мають найбільшу вартість? Звичайно ж, материнські, особливо тоді, коли вони звернені до своїх дітей. Бо у словах матері завжди звучить Правда, дарована самим Богом продовжувачці роду людського. Одна з таких материнських сповідей назавжди закарбувалася у моїй синівській пам'яті.

Я не раз просив матір розповісти, як було усе насправді, бо вже знав, що у голодні 1932–1933 роки вимерла ледве не половина нашого села. Та мати, на все життя залякана владою, завжди відповідала однаково: «Для чого воно тобі, минуло і слава Богу!».

Цього дня, коли за вікнами батьківської хати стояла глуха ніч, вона повільно, стислим голосом, ніби сповідувалася перед сином-студентом, почала розповідати про пережите.

...Літо 1933 року на Шполянщині видалося дуже спекотним. На землю не впало жодної краплі дощу. У криницях несподівано стала зникати вода. Ставши ніби кам'яною, затверділа земля.

Що ж воно буде далі? – переживали материні односельчани і, вкрай розгублені, розводили руками: «Один тільки Господь знає...».

Вони мовчки розходилися по хатах і, не запалюючи світла, проводили вечірні години у болючих роздумах про день завтрашній. І найстрашнішим було усвідомлювати свою безсилість щось змінити на краще. Чекали

Реквієм безвинно замореним

на допомогу від влади. І таки «дїждалися». За вказівкою з району сільські партійці разом із колгоспними активістами новоствореної артілі розпочали реквізицію у селян «залишків хліба». А де ж ті залишки?! З порожніх комор навіть миші повтікали.

Від імені влади із селянських дворів уже забрали останні кілограми зерна, вивезли картоплю, буряки, не погребували навіть гарбузовим і соняшниковим насінням. Худобу та іншу живність селяни ще раніше «добровільно» здали до колгоспу. Так люди взагалі залишилися без будь-яких харчів. І тільки тоді страшний розпач охопив їхні душі – як жити далі?

А голод з кожним днем все більше туманив мозок: чим завтра нагодувати дітей, які й сьогодні полягали спати голодними. І як же нестерпно боляче було дивитися у благаючі дитячі очі: «Мамо, я хочу їсти...». Не водою, гарячими сльозами щодосвітка умивалися жінки, коли збиралися на роботу, напризволяще залишаючи вдома без їжі старих немічних батьків і малолітніх дітей.

День ще тільки розпочинався, а колгоспниці із сапками уже працювали в полі. Для кожної визначалася своя норма – певна кіль-

кість висапаних рядків буряків, росточки яких тьмяно проривалися із пересохлої землі. Тут же, в полі, сапальниць і годували – видавали полумисок звареного у величезному котлі рідесенького кулішу із картопляних лушпайок та гливуку скибку кукурудзяного з вівсом хліба.

Сельчани були і цьому раді, особливо жінки-матері. Вони брали з дому посуд і, не доївши обідньої порції, зливали у нього куліш. «Вечерю» також несли з собою додому, де на матір уже чекали голодні діти. На сільських об'їстях на той час уже нічого їстівного не було.

Фізично знесилені, не всі жінки-сапальниці могли виконувати денну норму. Для таких у бригаді був заведений порядок: не висапала установлену кількість рядків – залишайся без вечері. Додому «ліниву» також не відпускали – замікали на ніч у сторожку. До наступного ранку, щоб до прибуття своєї ланки відстаюча могла досапати свої рядки і разом з іншими виконувати уже нову норму. А вдома на материні горнятка з кулішем чекали діти. Тож знесилені, котрі уже не могли триматися на ногах, на колінах продовжували досапувати свої рядки.

– А хіба члени вашої ланки не могли допомогти відстаючій? Ви ж не чужими були,

усі свої односельці, – перебивав я гірку оповідь матері. – А ви, не ображайтеся, прямо як вовки...

– Ні, сину, зітхнула вона. Не вовки ми були, а все-таки люди. Тільки які?! Ось, як зараз бачу сусідів з нашого кутка: з розпухлими животами, обличчям і руками, ніби хтось їм повітря понакачував під шкіру. А потім вони переставали ходити, падали та й лежачи помирили – одні в полі, інші під тином, хтось на шляху, а дехто у своїй хаті або посеред двору.

Мати краєчком білої із синім горошком хустинки на сивій голові витерла очі й тихо продовжила:

– Ті з нас, які ще трималися на ногах і навіть ходили на роботу, перебували ніби у страшному сні: усе бачиш, розумієш, а вдіяти нічого не можеш. Згодом пересташ відчувати біль за інших і тобою оволодіває лише одна думка: «Ніхто вже нікому не допоможе, і тобі також. Тільки б дітки вижили...».

У цей час на кордонах з Радянською Україною влада виставила спеціальні загони, які завертали назад українських біженців, котрі хотіли перебратися до Росії, де такого голоду не було.

– Скільки наших односельчан тоді поховали, – журилася мати, – всіх не запам'ятаєш, вимирали цілими сім'ями. Багато людських кісток залишилося лежати і на колгоспних полях. Бригадні межі з часом позаорювалися, а згодом і слідів не залишилося.

Полегло село в сільсько-васильківцям лише тоді, як після першого дощу підріс спориш, потім кропива та інша трава, з якої варили зелений борщ. Та несподівано прийшла інша напасть – дизентерія. І все ж людей стало помирати менше. Уночі селяни, як вовки до отари, підкрадалися до колгоспного поля – об'їдалися першими, ще не достиглими колосками. Це вже був хліб. Не справжній – а все-таки хліб.

■ ХТО ВИГРАВ ВІЙНУ...

Так більшовицька влада проводила компанію «суцільної колективізації» сільського населення в Україні, працелюбні люди якої жили краще інших народів, об'єднаних у так звану радянську сім'ю, і без особливого ентузіазму сприймали нове закріпачення – колгоспи. Тож колективізація українського селянства фактично переросла у війну влади проти нього.

Тодішній особистий представник Сталіна із заготівлі хліба в Україні Мендель Хатаєвич відверто заявив: «Це боротьба на смерть... Голод довів їм, хто тут господар. Він коштував мільйони життів, але колгоспна система існуватиме завжди. Ми виграла війну».

У менших ніж у 1932–1933 роках масштабах, але не оминув голод українських хліборобів і в повоєнні 1945–1947 роки. Щоправда, тоді комуністична влада усе списала на розруху Другої світової війни.

Що ж до відзначення Дня пам'яті жертв голодоморів, то боротьбу з кремлівськими вождями та їхніми прихвостнями, заплативши мільйонами людських життів, виграв все-таки український народ. Нація, ставши 1991-го року суверенною незалежною країною, як непотріб викинула на смітник із своєї історії усе, що пов'язано з ідеологією кремлівських вождів та їхнім колгоспним устроєм.

Проте забувати про жертви трагедії для нашого народу – Великого Голодомору – не маємо права, пам'ятати про це повинні завжди. Адже без знання і правильної оцінки історії свого народу дороги в майбутнє не буває.

Тож запалимо свічку пам'яті безвинно замореним співвітчизникам. ■

Василь КЛИМЕНКО,
заслужений журналіст України

■ ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ

В ІСТОРІЇ КОЖНОГО НАРОДУ Є СВОЇ ОСОБЛИВІ ДАТИ. В УКРАЇНІ ОДНА ІЗ НИХ – 21 ЛИСТОПАДА. САМЕ ВОНА СТАЛА ПОЧАТКОМ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ: ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 2004 РОКУ ТА РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ 2013 РОКУ. ЦЕ ЗНАКОВЕ, ДОЛЕНСНЕ СВЯТО В НОВІТНІЙ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ. ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ ЗГІДНО З УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА «З МЕТОЮ УТВЕРДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІДЕАЛІВ СВОБОДИ І ДЕМОКРАТІЇ, А ТАКОЖ ВІДДАННЯ НАЛЕЖНОЇ ШАНИ ПАТРІОТИЗМУ Й МУЖНОСТІ ГРОМАДЯН, ЯКІ СТАЛИ НА ЗАХИСТ ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ, ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ Й ГРОМАДЯНИНА, НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ НАШОЇ ДЕРЖАВИ ТА ЇЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИБОРУ...».

Майбутнє – за вільними

ПЕРЕМОГА ДЕМОКРАТІЇ

22 листопада 2004 року після оголошення Центральною виборчою комісією сфальсифікованих результатів другого туру президентських виборів, згідно з якими переміг Віктор Янукович, в Україні розпочалися протести, мітинги, пікети громадянської непокорності проти свавілля влади. Події були організовані та проведені прихильниками Віктора Ющенка – основного кандидата від опозиції на президентських виборах у листопаді – грудні 2004 року, які вийшли на центральні вулиці міст України.

Головним місцем протестів став Майдан Незалежності у Києві. Незгода носила мирний характер. Після рішення Верховного Суду було проведено повторне голосування другого туру, за результатами якого Президентом України став Віктор Ющенко.

Помаранчева революція стала ще одним свідченням характеру українців – волелюбних, гордих, доброзичливих, щирих і емоційних. Під час доленосних подій їхні учасники виявляли такт, приязнь і повагу одне до одного. Саме такими нас побачив світ та надзвичайно важливим було те, що Помаранчева революція закінчилася перемогою демократії. Люди відчували це і стали ще сильнішими духом і гордимися за свою країну. Тож українці відбулися як політична нація.

На жаль, влада, встановлена в Україні на той момент, не змогла реалізувати більшості очікувань, покладених на неї українським суспільством.

ДОЛЕНСНИЙ ВИБІР

На волелюбний український народ, який не бажав залишатися на політичних «задвірках» великого «руського мира», чекали нові випробування. 21 листопада 2013 року розпочалися перші протестні акції української громадськості у відповідь на рішення тодішньої влади щодо припинення курсу на євроінтеграцію та скасування процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. 29 листопада на Вільнюському саміті керівництво Євросоюзу не змогло переконати Віктора Януковича підписати історичний договір про асоційоване членство нашої держави та вільну торгівлю. Цей крок викликав обурення демократичної частини українського суспільства. До акції протесту приєдналися активісти в інших містах.

У ніч на 30 листопада 2013 року білці спецпідрозділу «Беркут» почали силовий розгін протестуючих на київському Майдані. В результаті

були травмовані 84 активісти, у тому числі 17 студентів. Після цього протести набули масового характеру.

Відтак у столиці з'явився Євромайдан. Лідери трьох опозиційних партій – Віталій Кличко, Олег Тягнибок і Арсеній Яценюк – оголосили про створення Штабу національного спротиву. Так почалася революція, яку пізніше назвуть Революцією Гідності.

1 грудня у річницю Референдуму про суверенітет України на вулиці Києва вийшло близько мільйона протестувальників. Цього ж дня було створено координаційний центр Євромайдану, який розмістився у Будинку профспілок України.

6 грудня у Києві відбувся «Марш мільйонів» – Народне віче, де прийняли рішення про розширення мітингу й початок блокування Адміністрації Президента, будівлі Уряду та інших установ.

9 грудня загонами внутрішніх військ оточили урядовий квартал та Майдан Незалежності. Проти мітингувальників розгорнули водомети та пожежні машини, підігнали «автозаки», закрили метро в центрі міста. Цього дня між барикадами Євромайдану та силовиками стали священники. На акцію протесту вийшли також посли й дипломати з посольств країн ЄС.

У ніч проти 11 грудня «Беркут» та внутрішні війська розпочали масову акцію з витіснення мітингувальників. На заклик про допомогу до Майдану почали під'їжджати добровольці. У результаті міліція відступила. Цього ж дня після обговорення проблеми зі спецпредставником ЄС Кетрін Ештон та помічником Держсекретаря

США Вікторією Нуланд Віктор Янукович заявив, що «влада діятиме виключно в рамках закону і ніколи не застосує силу проти мирних зібрань».

ТИМ ЧАСОМ

22 грудня Народне віче на Євромайдані ухвалило рішення про створення загальнонаціональної організації Всеукраїнське об'єднання «Майдан». 16 січня 2014 року провладна більшість у Верховній Раді прийняла пакет «Законів про диктатуру», які обмежували права громадян, надавали органам державної влади більшу свободу дій у сфері покарання учасників акцій протесту і мали на меті криміналізувати опозицію та громадянське суспільство. Їх прийняття викликало нову хвилю протестів.

Наступного дня громадські організації оголосили повну мобілізацію на Майдані Незалежності. Почалося збройне протистояння. 22 січня вночі після перемир'я спецпідрозділ «Беркут» несподівано перейшов у наступ. Від куль загинули перші герої Небесної сотні – Сергій Нігоян та Михайло Жизневський.

25 січня у результаті переговорів між лідерами опозиції і Януковичем та його «Антикризовим штабом» влада заявила про поступки протестувальникам. Зокрема, йшлося про амністію, зміну законів, прийнятих 16 січня, повернення до Конституції 2004 року тощо.

Майдан ухвалив рішення продовжувати боротьбу. На цей час кількість затриманих, зниклих та загиблих на Майдані уже перевищувала 50 осіб. 30 січня Парламентська асамблея Ради Європи прийняла резолюцію про

ситуації в Україні. Українську владу закликали вступити у відкриті переговори з опозицією, а Росії нагадали про зобов'язання відмовитися від тиску на інші країни.

О 20:00 силовики розпочали штурм Майдану з боку Європейської площі та вулиці Інститутської з використанням бронетехніки. Два бронетранспортери було знищено майданівцями. Близько опівночі загорівся Будинок профспілок. Вдалося врятувати понад 30 осіб, будівлю було сильно пошкоджено вогнем. 19 лютого поновився штурм захисників Майдану, який загалом тривав 17 годин.

«КРИВАВИЙ ЧЕТВЕР»

День 20 лютого отримав назву «Кривавий четвер». Близько 9-ї ранку майданівці перейшли у наступ. Найбільш жорстоке та криваве протистояння відбулося на вулиці Інститутській, де від куль снайперів загинуло більше 50 героїв Небесної сотні.

Надвечір після перемовин європейських міністрів і опозиції з Януковичем, останній погодився на дострокові вибори Президента, а протиборчі сторони мали скласти зброю протягом 24 годин. 21 лютого частина підрозділів «Беркута» була виведена з Києва. Новим Головою Верховної Ради обрано Олександра Турчинова. Верховна Рада України повернула в дію Конституцію 2004 року. Парламент 328 голосами усунув Віктора Януковича з посади Президента України.

Після масового розстрілу беззбройних людей у центрі столиці тодішній президент Віктор Янукович у ніч з 22 на 23 лютого по-зрадницьки втік до Росії.

Однак найтрагічнішим було те, що цього разу, на відміну від подій Помаранчевої революції, відстоюючи гідність і свободу, віддали свої життя 106 патріотів і ще понад дві тисячі отримали поранення.

Сьогодні ми згадуємо події, що повністю змінили нашу свідомість, і патріотів, які мужньо виборювали для нас право почуватися вільними у своїй країні. Це дата, коли потрібно зосередитися, зібратися з думками і пригадати мету і ціну Євромайдану, Революції Гідності та збагнути шлях, який підготував країні цей день – 21 листопада 2013-го. Він повинен нагадувати кожному про те, що від нас залежить доля країни та її майбутнє. Адже саме вільні українці є головним надбанням Революції Гідності. ■

■ УРОЧИСТОСТІ

У ГОЛОВНОМУ ЦЕНТРІ ПІДГОТОВКИ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ ІМЕНІ ГЕНЕРАЛ-МАЙОРА ІГОРЯ МОМОТА ПОНАД 250 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СТРОКОВОЇ СЛУЖБИ ОСІНЬОГО ПРИЗОВУ 2018 РОКУ СКЛАЛИ ВІЙСЬКОВУ ПРИСЯГУ НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ.

Клятва на все життя

Уроочистості розпочалися на стройовому плацу навчального закладу з внесення Бойового Прапора та виконання військовослужбовцями Гімну України. Такий початок ритуалу викликав у родичів молодих прикордонників особливі душевні почуття, а деякі спостерігали за дійством зі сльозами на очах.

На початку церемонії складання присяги військовослужбовців строкової служби привітав заступник директора департаменту – начальник управління професійної підготовки та організації освітньої діяльності Департаменту особового складу Адміністрації Держприкордонслужби полковник Олег Фігура.

Після закінчення офіційної частини священнослужителі традиційно благословили солдатів на військову справу. Завершився ритуал урочистим маршем призовників.

Необхідно зазначити, що молоді воїни під час навчання в Головному центрі підготовки особового складу отримують теоретичні знання та практичні навички, необхідні для подальшого виконання службових обов'язків. Після завершення навчання військовослужбовці не будуть направлятися в район виконання операції Об'єднаних сил на сході України. Вони будуть розподілені для подальшого проходження служби на різні ділянки державного кордону.

Володимир ДАШУК

■ НОВІ ПОГОНИ

від 19 жовтня 2018 року № 1006-ОС

полковник

по Головному центру оперативних заходів ДПСУ підполковнику **ЖУРАВСЬКОМУ Олександровичу**

лейтенант

по Управлінню внутрішньої та власної безпеки «Донецько-Луганське» ДПСУ молодшому лейтенанту **ГЕЛУНЕНКУ Антону Івановичу**

від 29 жовтня 2018 року № 1037-ОС

підполковник медичної служби

по Адміністрації ДПСУ майору медичної служби **СЕМІ Валентину Юрійовичу**

майор

по Головному центру оперативних заходів ДПСУ капітану **ГРИЩЕНКУ Миколі Миколайовичу**

від 31 жовтня 2018 року № 1046-ОС

підполковник

по Головному центру оперативних заходів ДПСУ майору **ПОЙДІ Владиславу Петровичу**

майор

по Управлінню внутрішньої та власної безпеки «Схід» ДПСУ капітану **КОМОСІ Василю Вікторовичу**

Управління кадрового менеджменту АДПСУ

■ СПОРТ

НЕЩОДАВНО У ПОРТУГАЛЬСЬКОМУ МІСТІ ПОРТУ ПРОЙШОВ ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ З ГИРЬОВОГО СПОРТУ СЕРЕД ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК. У ЗМАГАННЯХ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ 150 СПОРТСМЕНІВ ІЗ 17 КРАЇН ЄВРОПИ.

Вища проба гирьовиків

За підсумками чемпіонату сержант Василь Потокій з Чопського загону у двоборстві (вагова категорія 74 кг) посів перше місце та здобув звання чемпіона Європи, лейтенант Ольга Масловець з Чопського загону у вправі «ривок» (вагова категорія 75 кг) також виборола золото та звання чемпіонки Європи.

Спортсмен-інструктор спортивної команди Держприкордонслужби старший прапорщик Володимир Поручіков у вправі «довгий цикл» (вагова категорія 87 кг) посів друге місце, а головний тренер Спортивного комітету підполковник Андрій Яремус у двоборстві (вагова категорія 95 кг) виборов золото та звання чемпіона Європи.

Крім того, Андрій Яремус, Володимир Поручіков та Василь Потокій у командній естафеті також здобули золоті нагороди та стали переможцями європейської першості. У загальнокомандному заліку збірна України серед 17 країн Європи посіла почесне друге місце.

Марина МАРКЕВИЧ

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

ПРИКОРДОННИК
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Видається
з липня 1943 року

Головний редактор
Микола ЗОРИК

Літературний редактор
Леся МЕДВЕДЕНКО

Чергова по номеру
Тетяна ФІЛІПЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 65728
Наклад: 4500 прим.

З питань розміщення реклами звертатися у Головний центр стратегічних комунікацій ДПСУ за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
(044) 527-66-50
(багатоканальний)

E-mail: kordo@ukr.net